

MUSA DE LA MÚSICA (TERPSÍCORE)

VENANCI VALLMITJANA I BARBANY (1830 - 1919)

1902-1903

Escultura / Terracota

46,5 x 20 x 13 cm

MFM 1845

Donació Pere Casas Abarca, mitjançant la intervenció dels Amics dels Museus (1960)

Signatura: "Venancio Vallmitjana", a la part esquerra de la base.

Exposada en el aparador del Museu Frederic Marès

Terpsícore fou una de les nou muses de la mitologia grega, divinitats protectores de la música, la cançó i la dansa. Aquesta terracota és, molt probablement, un model per al marbre que Venanci Vallmitjana i Barbany creà per al Gran Teatre del Liceu, entre 1902 i 1903. L'obra definitiva, en marbre de Carrara, presideix l'escala d'honor que dona accés al Saló dels Miralls, i es troba col·locada a una fornícula inserida al conjunt decoratiu de caire neoclàssic que integra aquest espai, sobre un vas monumental també de marbre. Tot i respondre a una gamma cromàtica similar a la del context arquitectònic, l'estil de la Terpsícore de Vallmitjana s'escapa de la sobrietat neoclàssica i s'acosta a l'Art Nouveau, amb un moviment, una delicadesa i un lirisme que són prova del rol que exercí l'escultor en l'evolució de la disciplina a casa nostra.

Vallmitjana la concep tot baixant del mont Helicó, abstreta en els seus cants, entregada per complet a la improvisació, mentre sosté una lira amb la mà esquerra i deixa flotant, elèctrica, la cabellera llarga i ondulada. La seva mirada d'ulls gairebé clucs sembla divagar, immersa en el procés creatiu. La boca, amb els llavis carnosos, està entreoberta, com si cantés. Un extrem de la lira, el més proper al cos de la musa, s'ha perdut.

©Foto: Guillem F-H